TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2016. gada 22. jūnijā *

Apelācija — Eiropas Savienības preču zīme — Grafiska preču zīme, kas ietver elementu "CVTC" — Pieteikumi par pagarināšanu, kas ir iesniegti tikai saistībā ar daļu no precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem ir reģistrēta preču zīme — Papildu termiņš — Regula (EK) Nr. 207/2009 — 47. pants — Tiesiskās noteiktības princips

Lieta C-207/15 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2015. gada 4. maijā iesniedza

Nissan Jidosha KK , Jokohama [*Yokohama*] (Japāna), ko pārstāv *B. Brandreth*, *barrister*, un *D. Cañadas Arcas*, *abogada*,

prasītāja,

otrs lietas dalībnieks –

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*), ko pārstāv *D. Hanf* un *A. Folliard-Monguiral*, pārstāvji,

atbildētājs pirmajā instancē.

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. L. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*], tiesneši F. Biltšens [*F. Biltgen*], E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], E. Levits un M. Bergere [*M. Berger*],

ģenerāladvokāts M. Kamposs Sančess-Bordona [*M. Campos Sánchez-Bordona*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2016. gada 17. marta tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar savu apelācijas sūdzību *Nissan Jidosha KK* (turpmāk tekstā – "*Nissan*") lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2015. gada 4. marta spriedumu lietā *Nissan Jidosha*/ITSB ("CVTC") (T-572/12, nav publicēts, EU:T:2015:136; turpmāk tekstā – "pārsūdzētais spriedums"), ar kuru

* Tiesvedības valoda – angļu.

Vispārējā tiesa ir noraidījusi tā prasību atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (*EUIPO*) Apelācijas pirmās padomes 2012. gada 6. septembra lēmumu (lieta R 2469/2011-1) attiecībā uz pieteikumu par Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes "CVTC" reģistrācijas pagarināšanu (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums").

Atbilstošās tiesību normas

Regula (EK) Nr. 207/2009

2 Padomes 2009. gada 26. februāra Regulas (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.), redakcijā, kas piemērojama šajā lietā, 46. pantā "Reģistrācijas ilgums" ir paredzēts:

"Eiropas Savienības preču zīmes reģistrē uz desmit gadiem no pieteikuma iesniegšanas brīža. Reģistrāciju var pagarināt saskaņā ar 47. pantu uz nākošajiem laikposmiem, kas ilgst desmit gadus."

3 Šīs regulas 47. pantā "Pagarināšana" ir noteikts:

"1. "Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju pagarina pēc preču zīmes īpašnieka vai tās skaidri pilnvarotas personas lūguma ar nosacījumu, ka samaksāta attiecīgā nodeva.

2. Birojs informē Eiropas Savienības preču zīmes īpašnieku un visas personas, kam ir reģistrētas tiesības attiecībā uz šo Eiropas Savienības preču zīmi, par reģistrācijas beigšanos pietiekamu laiku iepriekš. Ja šī informācija netiek sniegta, Birojs atbildību neuzņemas.

3. Pagarināšanas pieprasījumu iesniedz sešu mēnešu termiņā, kas beidzas pēdējā tā mēneša dienā, kad beidzas aizsardzība. Nodevas arī samaksā šajā periodā. Ja tā nenotiek, pieteikumu var iesniegt un samaksu var veikt sešos mēnešos pēc pirmajā teikumā minētā termiņa beigām ar nosacījumu, ka šajā nākamajā termiņā samaksā papildu nodevu.

4. Ja pieteikums ir iesniegts vai nodevas samaksātas tikai attiecībā uz dažām precēm vai pakalpojumiem, uz ko Kopienas preču zīmi reģistrē, reģistrāciju pagarina tikai attiecībā uz šīm precēm vai pakalpojumiem.

5. Pagarinājums stājas spēkā nākošajā dienā pēc tam, kad beigusies esošā reģistrācija. Pagarinājumu reģistrē."

4 Minētās regulas 48. pants "Izmaiņas" ir izteikts šādā redakcijā:

"1. Eiropas Savienības preču zīmi reģistrācijas periodā vai pēc tā pagarināšanas nemaina.

[..]"

5 Regulas (EK) Nr. 207/2009 50. pantā "Atteikšanās" ir noteikts:

"1. No Eiropas Savienības preču zīmes var atteikties attiecībā uz dažām vai visām precēm vai pakalpojumiem, uz kuriem tā ir reģistrēta.

2. Par atteikšanos preču zīmes īpašnieks rakstveidā paziņo Birojam. Atteikšanās nav spēkā līdz brīdim, kamēr tā ievadīta reģistrā.

[..]"

6 Šīs regulas 81. pantā "*Restitutio in integrum*" ir noteikts:

"1. Pieteikuma par Eiropas Savienības preču zīmi iesniedzējam vai tās īpašniekam, vai kādai pusei lietas izskatīšanas procesā Birojā, kura, neskatoties uz to, ka ir veikti visi nepieciešamie pasākumi atbilstoši apstākļiem, nav spējusi iekļauties Biroja noteiktajā termiņā, pēc tās lūguma atjauno tās tiesības, ja, attiecīgo termiņu neievērojot, atbilstoši šīs regulas noteikumiem rodas tiešas sekas, kas izraisa kādu tiesību vai atlīdzības iespējas zaudējumu.

2. Lūgums jāiesniedz rakstveidā divu mēnešu laikā kopš brīža, kad ir novērsts cēlonis attiecībā uz neiekļaušanos termiņā. Šajā laikā jāveic nepaveiktā darbība. Lūgums ir pieņemams tikai vienu gadu kopš neievērotā termiņa beigām. Ja netiek iesniegts pieteikums reģistrācijas pagarināšanai vai nav samaksāta reģistrācijas pagarināšanas nodeva, no viena gada laika perioda atskaita sešus mēnešus, kā paredzēts 47. panta 3. punkta trešajā teikumā.

[..]"

Regula (EK) Nr. 2868/95

7 Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulas (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1995, L 303, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2009. gada 31. marta Regulu (EK) Nr. 355/2009 (OV 2009, L 109, 3. lpp.), 30. noteikumā "Reģistrācijas atjaunošana" ir paredzēts:

"1. Pieteikums atjaunošanai ietver:

[..]

c) ja atjaunošanu lūdz tikai daļai preču un pakalpojumu, kuriem reģistrēta zīme, norāde uz tām klasēm vai precēm un pakalpojumiem, kuriem lūdz atjaunošanu, vai tām klasēm vai precēm un pakalpojumiem, kuriem nelūdz atjaunošanu, preces un pakalpojumus sagrupējot atbilstoši Nicas klasifikācijai, pirms katras grupas norādot šīs klasifikācijas klases numuru, uz kuru attiecas preču un pakalpojumu grupa, un sakārtojot tās šīs klasifikācijas klašu secībā.

2. Nodevas, kas jāmaksā par Eiropas Savienības preču zīmes atjaunošanu, saskaņā ar Regulas 47. pantu veido:

a) pamatnodeva;

b) klases nodeva katrai klasei, ja klašu sarakstā, attiecībā uz kurām lūdz atjaunošanu, to ir vairāk par trim;

un

c) vajadzības gadījumā, papildu nodeva par novēlotu atjaunošanas nodevas samaksu vai par novēlotu atjaunošanas lūguma iesniegšanu, ievērojot Regulas 47. panta 3. punktu, kā noteikts Nodevu regulā.

[..]

5. Ja pieteikumu atjaunošanai neiesniedz vai iesniedz pēc Regulas 47. panta 3. punkta trešajā teikumā paredzētā termiņa izbeigšanās vai, ja nesamaksā nodevas vai samaksā tās tikai pēc minētā termiņa izbeigšanās, vai, ja šajā laikā nenovērš nepilnības, Birojs nosaka, ka reģistrācijas termiņš beidzies un informē par to Eiropas Savienības preču zīmes īpašnieku.

[..]”

Tiesvedības priekšvēsture un apstrīdētais lēmums

8 Kā izriet no pārsūdzētā sprieduma 1.–13. punkta, *Nissan* 2001. gada 23. aprīlī iesniedza *EUIPO* pieteikumu par Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju. Preču zīme, kura tika pieteikta reģistrācijai, ir šāds grafisks apzīmējums:

9 Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta preču zīmes reģistrācija, ietilpst 7., 9. un 12. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām.

10 2003. gada 29. oktobrī attiecīgā preču zīme tika reģistrēta attiecībā uz šajās trīs klasēs ietilpstošajām precēm.

11 2010. gada 27. septembrī *EUIPO* informēja *Nissan*, ka līdz 2011. gada 23. aprīlim ir jāveic šīs preču zīmes pagarināšana.

12 2011. gada 27. janvārī *Nissan* lūdza *EUIPO* pagarināt minēto preču zīmi attiecībā uz daļu no precēm, uz ko attiecās reģistrācija, proti, 7. un 12. klasē ietilpstošajām precēm.

13 2011. gada 9. maijā *EUIPO* informēja *Nissan*, ka attiecīgās preču zīmes pagarināšana 2011. gada 8. maijā ir tikusi reģistrēta Eiropas Savienības Preču zīmju reģistrā attiecībā uz 7. un 12. klasē ietilpstošajām precēm un ka šīs pašas preču zīmes reģistrācija attiecībā uz 9. klasē ietilpstošajām precēm ir tikusi atcelta.

14 2011. gada 14. un 22. jūlijā, kā arī 1. augustā *Nissan* lūdza *EUIPO* iekļaut 9. klasē ietilpstošās preces minētās preču zīmes pagarinājumā.

15 Ar 2011. gada 26. augusta lēmumu *EUIPO* noraidīja *Nissan* pieteikumu.

16 2011. gada 29. augustā *Nissan* lūdza *EUIPO* atcelt šo lēmumu.

17 Ar 2011. gada 28. septembra lēmumu Preču zīmju piešķiršanas nodaļa apstiprināja iepriekš minēto 2011. gada 26. augusta lēmumu.

18 2011. gada 25. novembrī *Nissan* atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 58.–64. pantam iesniedza *EUIPO* apelācijas sūdzību par šo Preču zīmju piešķiršanas nodaļas lēmumu.

19 Ar apstrīdēto lēmumu *EUIPO* Apelācijas pirmā padome noraidīja šo apelācijas sūdzību. Tā būtībā atzina, ka pieteikums par attiecīgās preču zīmes pagarināšanu attiecībā uz 7. un 12. klasē ietilpstošajām precēm ir uzskatāms par atteikšanos no šīs preču zīmes Regulas Nr. 207/2009 50. panta izpratnē saistībā ar 9. klasē ietilpstošajām precēm. Turklāt, uzsverot, ka minētās preču zīmes daļēja

pagarināšana tika reģistrēta *EUIPO* un paziņota *Nissan* un turpmāk izraisīja *erga omnes* sekas, minētā Apelācijas padome uzskatīja, ka tiesiskās noteiktības apsvērumu dēļ *Nissan* nevarēja tikt atļauts atsaukt savu lēmumu nepagarināt attiecīgo preču zīmi attiecībā uz konkrētām precēm.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

20 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2012. gada 21. decembrī, *Nissan* lūdza atcelt apstrīdēto lēmumu.

21 Savas prasības pamatojumam *Nissan* izvirzīja vienu pamatu, kas būtībā attiecās uz Regulas Nr. 207/2009 47. un 50. panta pārkāpumu.

22 Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 26.–30. punktā uzskatīja, ka *EUIPO Nissan* iesniegto pieteikumu par daļēju pagarināšanu ir kļūdaini pielīdzinājis atteikumam no preču zīmes Regulas Nr. 207/2009 50. panta izpratnē saistībā ar 9. klasē ietilpstošajām precēm.

23 Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 34.–50. punktā tomēr nosprieda, ka minētais konstatējums šajā lietā nevar būt pamats apstrīdētā lēmuma atcelšanai, ciktāl *EUIPO* atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 47. pantam bija tiesības pagarināt attiecīgo preču zīmi tikai attiecībā uz 7. un 12. klasē ietilpstošajām precēm.

24 Vispārējā tiesa tādējādi noraidīja *Nissan* izvirzīto vienīgo pamatu un līdz ar to – prasību kopumā.

Lietas dalībnieku prasījumi

25 *Nissan* lūdz Tiesu atcelt pārsūdzēto spriedumu un apstrīdēto lēmumu, kā arī piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

26 *EUIPO* lūdz Tiesu noraidīt apelācijas sūdzību un piespriest *Nissan* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

27 Savas apelācijas sūdzības pamatojumam *Nissan* ir izvirzījis divus pamatus par attiecīgi Regulas Nr. 207/2009 47. panta un 48. panta pārkāpumu.

Lietas dalībnieku argumenti

28 Pirmajā apelācijas sūdzības pamatā *Nissan* pārmet Vispārējai tiesai, ka tā ir nospriedusi, ka atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 47. pantam nav pieļaujama secīgu pieteikumu par Eiropas Savienības preču zīmes daļēju pagarināšanu iesniegšana. *Nissan* apgalvo, ka neviens no šā panta formulējumā ietvertajiem elementiem neliedz iesniegt šādus pieteikumus, turklāt tos varot pamatot ar leģitīmiem iemesliem. *Nissan* uzskata, ka minētajā pantā vispārīgi ir atļauta šādas preču zīmes pagarināšana pirms Regulas Nr. 207/2009 47. panta 3. punkta trešajā teikumā paredzētā papildu termiņa izbeigšanās (turpmāk tekstā – "papildu termiņš").

29 Šajā ziņā *Nissan*, pirmkārt, norāda, ka saskaņā ar Vispārējās tiesas interpretāciju, pirmām kārtām, tiem Eiropas Savienības preču zīmju īpašniekiem, kuri cenšas ievērot Regulas Nr. 207/2009 47. panta 3. punkta pirmajā teikumā paredzēto sākotnējo termiņu, tiek liegts izmantot papildu termiņu un, otrām kārtām, tā sniedz priekšrocības tiem, kas var samaksāt ar pagarināšanu papildu termiņā saistīto papildu nodevu.

30 Otrkārt, *Nissan* uzskata, ka Vispārējās tiesas nostāja patiesībā nozīmē pieteikuma par daļēju pagarināšanu pielīdzināšanu atteikumam Regulas Nr. 207/2009 50. panta izpratnē saistībā ar precēm, kas nav minētas šajā pieteikumā, pat ja nav izpildīti šajā pantā paredzētie nosacījumi.

31 Treškārt, *Nissan* apgalvo, ka tas, ka Eiropas Savienības preču zīmju īpašnieki ir skaidri un nepārprotami iesnieguši pieteikumu par daļēju pagarināšanu, tomēr nenozīmē, ka tie paredz, ka to pieteikumi par pagarināšanu, kas vēlāk tiks iesniegti papildu termiņā, tiks noraidīti, ciktāl *EUIPO* šādos apstākļos vismaz divreiz jau ir pieņēmis vairākus secīgus pieteikumus par daļēju pagarināšanu.

32 Ceturtkārt, *Nissan* norāda, ka Regulas Nr. 2868/95, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 355/2009, 30. noteikuma 5. punktā ir atļauta Eiropas Savienības preču zīmes daļēja pagarināšana visā papildu termiņa laikposmā, samaksājot pa daļām maksājamu nodevu saistībā ar dažādām attiecīgajām precēm. *Nissan* uzskata, ka nepastāv neviens iemesls, kas pamatotu šī gadījuma un minētās preču zīmes pagarināšanas, kam ir secīgu pieteikumu par daļēju pagarināšanu forma, nošķiršanu.

33 Piektkārt, *Nissan* apgalvo, ka tiesiskās noteiktības princips neliedz papildu termiņā papildināt pieteikumu par Eiropas Savienības preču zīmes pagarināšanu. Tas uzskata, ka trešo personu tiesiskā noteiktība tiktu ietekmēta tikai tad, ja *EUIPO* kļūdaini pielīdzinātu pieteikumu par daļēju pagarināšanu atteikumam, reģistrējot savu lēmumu attiecībā uz pieteikumu par daļēju pagarināšanu pirms papildu termiņa izbeigšanās.

34 *EUIPO* uz to atbild, ka Vispārējā tiesa ir pareizi interpretējusi un piemērojusi Regulas Nr. 207/2009 47. pantu.

35 Savas nostājas pamatojumam *EUIPO* apgalvo, ka no Regulas Nr. 207/2009 47. panta 3. punkta pirmā un otrā teikuma formulējuma skaidri izriet, ka nosacījumiem, kam ir jābūt izpildītiem, lai varētu pagarināt Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju, principā ir jābūt izpildītiem sākotnējā sešu mēnešu termiņā pirms aizsardzības perioda izbeigšanās. Līdz ar to tas uzskata, ka šīs preču zīmes novēlotai pagarināšanai papildu termiņā ir izņēmuma raksturs, ko apliecinot gan tas, ka Savienības likumdevējs ir paredzējis nosacījumu, ka šī pagarināšana ir atkarīga no papildu nodevas samaksas, gan tās ietekme uz Eiropas preču zīmju sistēmu.

36 *EUIPO* šajā ziņā apgalvo, ka saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 47. panta 5. punktu Eiropas Savienības preču zīmes tiek pagarinātas ar atpakaļejošu spēku pēc reģistrācijas izbeigšanās datuma. Tādējādi Eiropas Savienības preču zīmju reģistrs ne vienmēr ticami atspoguļo preču zīmei piešķirtās aizsardzības pakāpi, un saimnieciskās darbības subjekti līdz ar to nevar droši pārliecināties par reģistrēto ekskluzīvo tiesību esamību un apjomu. Tā kā iespēja pagarināt Eiropas Savienības preču zīmi papildu termiņa laikā radītu augstāku tiesiskās nenoteiktības līmeni, šīs regulas 47. panta 3. punkta trešais teikums esot jāinterpretē šauri.

37 *EUIPO* arī uzskata, ka gadījumā, ja "pilnīgs" pieteikums par pagarināšanu, kurš atbilst diviem kumulatīvajiem nosacījumiem, kas ir paredzēti Regulas Nr. 207/2009 47. panta 1. punktā, ir iesniegts iepriekš minētajā sākotnējā termiņā, lai arī šis pieteikums attiecas tikai uz daļu no precēm, attiecībā uz kurām ir reģistrēta Eiropas Savienības preču zīme, šīs regulas 47. panta 3. punkta trešais teikums, ciktāl tas sākas ar formulējumu "ja tā nenotiek", neesot piemērojams.

38 Tāpat *EUIPO* uzskata, ka, ņemot vērā Regulas Nr. 207/2009 47. panta 4. punktu, ja Eiropas Savienības preču zīmju īpašnieki iesniedz šādu pieteikumu par daļēju pagarināšanu, tie netieši paziņo, ka nevēlas attiecināt ar to preču zīmi piešķirto aizsardzību uz pārējām precēm. *EUIPO* šajā ziņā norāda, ka atbilstoši šai interpretācijai pieteikums par daļēju pagarināšanu netiek uzskatīts par atteikšanos šīs regulas 50. panta izpratnē, ciktāl atteikšanās stājas spēkā paziņošanas par atteikšanos un tai sekojošās reģistrācijas brīdī.

39 Tāpat *EUIPO* apgalvo, ka, ciktāl pieteikums par daļēju pagarināšanu nav neatbilstīgs, tam nav pienākuma gaidīt papildu termiņa izbeigšanos, lai reģistrētu un publicētu pieteikumu par Eiropas Savienības preču zīmes pagarināšanu, kas attiecīgajā termiņā ir iesniegts tikai attiecībā uz atsevišķām precēm. Tieši pretēji – saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 47. panta 5. punktu tam esot pienākums šādi rīkoties.

40 *EUIPO* arī norāda, ka daļējas pagarināšanas reģistrācija un it īpaši Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas izbeigšanās attiecībā uz precēm, saistībā ar kurām pagarināšana nav tikusi lūgta, rada *erga omnes* iedarbību. *EUIPO* uzskata, ka, lai arī atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 47. panta 3. punkta trešajam teikumam kompetentajām iestādēm un sabiedrībai būtu jāzina, ka preču zīme var tikt pagarināta papildu termiņa laikā, tās tomēr nevar iepriekš paredzēt to, ka Eiropas Savienības preču zīme, kas atbilstīgi ir tikusi pagarināta tikai daļēji, vēlāk tiks attiecināta arī uz citām precēm.

Tiesas vērtējums

41 Pirmkārt, ir jānosaka, vai, kā ir nospriedusi Vispārējā tiesa, Regulas Nr. 207/2009 47. panta 3. punkts liedz iesniegt pieteikumu par pagarināšanu, kurš attiecas uz noteiktām precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem ir tikusi reģistrēta Eiropas Savienības preču zīme, šī noteikuma trešajā teikumā paredzētajā papildu termiņā, ja iepriekš, minētā noteikuma pirmajā teikumā paredzētajā termiņā ir ticis iesniegts pieteikums par pagarināšanu attiecībā uz citām to preču vai pakalpojumu klasēm, uz kurām attiecas šī pati preču zīme.

42 Šajā ziņā ir jānorāda, ka pārsūdzētā sprieduma 38. punktā Vispārējā tiesa ir atzinusi, ka "[..] no [Regulas Nr. 207/2009 47. panta 3. punkta trešā teikuma] formulējuma un it īpaši no izteiciena "ja tā nenotiek", skaidri izriet, ka iespējas iesniegt pieteikumu par pagarināšanu pēc sākotnējā perioda nosacījums ir tāds, ka minētajā periodā nav ticis iesniegts pieteikums par pagarināšanu", un ka "tādējādi, lai arī pieteikums par pagarināšanu principā ir jāiesniedz sākotnējā periodā, tikai izņēmuma gadījumā, šajā gadījumā, ja nekāds pieteikums nav ticis iesniegts sākotnējā periodā, preču zīmes īpašnieks vai persona, kuru tas ir tieši pilnvarojis, samaksājot papildu nodevu, var iesniegt šo pieteikumu labvēlības perioda laikā".

43 Jāuzsver, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru vienā no Savienības tiesību normas valodu redakcijām lietotais formulējums nevar būt vienīgais pamats šīs tiesību normas interpretācijai vai arī tam nevar piešķirt prioritāru nozīmi salīdzinājumā ar pārējo valodu redakcijām. Savienības tiesību normas ir interpretējamas un piemērojamas vienveidīgi, ņemot vērā visu Eiropas Savienības oficiālo valodu redakcijas. Gadījumā, ja Savienības tiesību teksts dažādu valodu redakcijās atšķiras, attiecīgā norma ir jāinterpretē saistībā ar tā tiesiskā regulējuma vispārējo sistēmu un mērķi, kurā šī norma ietilpst (skat. spriedumu, 2014. gada 9. aprīlis, *GSV*, C-74/13, EU:C:2014:243, 27. punkts un tajā minētā judikatūra).

44 Šajā ziņā ir jānorāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 47. panta 3. punkta formulējumu tā franču valodas redakcijā, ko pārsūdzētajā spriedumā ir izvērtējusi Vispārējā tiesa, "la demande de renouvellement est à présenter dans un délai de six mois expirant le dernier jour du mois au cours duquel la période de protection prend fin. À défaut, la demande peut encore être présentée et les taxes acquittées dans un délai supplémentaire de six mois prenant cours le lendemain du jour visé dans la première phrase, sous réserve du paiement d'une surtaxe au cours dudit délai supplémentaire".

45 Tomēr ir jākonstatē, ka atsevišķas Regulas Nr. 207/2009 47. panta 3. punkta trešā teikuma valodu redakcijas atšķiras no formulējuma, kas ir atspoguļots šī sprieduma iepriekšējā punktā, ciktāl tajās nav izmantots formulējums "ja tā nenotiek", uz kuru Vispārējā tiesa ir balstījusies pārsūdzētā sprieduma 38. punktā, nedz arī kāds tamlīdzīgs formulējums.

46 Tā, piemēram, vācu valodas redakcijā ir noteikts, ka "antrag und die Gebühren können noch innerhalb einer Nachfrist von sechs Monaten nach Ablauf des in Satz 1 genannten Tages eingereicht oder gezahlt werden, sofern innerhalb dieser Nachfrist eine Zuschlagsgebühr entrichtet wird", nīderlandiešu valodas redakcijā ir noteikts, ka "de indiening van de aanvrage en de voldoening van de taksen kunnen nog binnen een extra termijn van zes maanden na het verstrijken van de in de eerste zin genoemde termijn geschieden, tegen betaling van een toeslag binnen deze extra termijn", portugāļu valodas redakcijā ir paredzēts, ka "o pedido pode ainda ser apresentado e as taxas pagas num prazo suplementar de seis meses, a contar do dia seguinte ao referido na primeira frase, sob reserva do pagamento de uma sobretaxa no decurso desse prazo suplementar", somu valodas redakcijā ir noteikts, ka "hakemus voidaan kuitenkin vielä esittää ja maksut suorittaa kuuden kuukauden lisämääräajan kuluessa, joka alkaa ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetun päivän jälkeisenä päivänä, jos mainitun määräajan kuluessa suoritetaan lisämaksu".

47 Katrā ziņā no minētā noteikuma franču valodas redakcijā izmantotā izteiciena "à défaut" ["ja tā nenotiek"] nevar skaidri un nepārprotami secināt, ka tikai izņēmuma kārtā, ja iepriekš šajā ziņā nav ticis iesniegts neviens cits pieteikums, pieteikums par Eiropas Savienības preču zīmes pagarināšanu var tikt iesniegts papildu termiņā.

48 Tieši pretēji – Regulas Nr. 207/2009 47. panta 3. punkta trešā teikuma formulējums visās iepriekšējos punktos atspoguļotajās valodu redakcijās liecina par to, ka Savienības likumdevējs kā vienīgo nosacījumu pieteikuma par Eiropas Savienības preču zīmes pagarināšanu iesniegšanai papildu termiņā ir paredzējis papildu nodevas samaksu, kura, kā savu secinājumu 56. punktā ir norādījis ģenerāladvokāts, ir vienīgais elements, kas ļauj nošķirt pieteikumu par pagarināšanu, kurš iesniegts šajos apstākļos, no pieteikuma, kurš iesniegts sākotnējā sešu mēnešu termiņā.

49 Turklāt pretēji tam, ko Vispārējā tiesa ir likusi noprast pārsūdzētā sprieduma 39. punktā un tam, ko apgalvo *EUIPO*, šī interpretācija nevar tikt atspēkota ar Regulas Nr. 207/2009 47. panta 3. punkta vispārējo sistēmu.

50 Šajā ziņā ir jānorāda, ka, it īpaši, saskaņā ar šīs regulas 47. panta 4. punktu, ja pieteikums par pagarināšanu ir ticis iesniegts tikai attiecībā uz daļu no precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem ir tikusi reģistrēta Eiropas Savienības preču zīme, reģistrācija tiek pagarināta tikai attiecībā uz šīm precēm vai pakalpojumiem, savukārt minētās regulas 47. panta 5. punktā ir paredzēts, ka pagarinājums stājas spēkā nākošajā dienā pēc tam, kad beigusies esošā attiecīgās preču zīmes reģistrācija, un ka to reģistrē.

51 Jākonstatē, ka no šiem noteikumiem neizriet, ka Regulas Nr. 207/2009 47. panta 3. punktā paredzētajos termiņos būtu aizliegts iesniegt pieteikumus par Eiropas Savienības preču zīmes pagarināšanu, kas ir sadalīti pa daļām laika ziņā un kas attiecas uz dažādām preču vai pakalpojumu klasēm.

52 Turklāt Regulā Nr. 207/2009 izvirzītie mērķi apstiprina interpretāciju, saskaņā ar kuru minētajiem pieteikumiem par pagarināšanu ir jābūt pieņemamiem, ja vien tie ir iesniegti pirms papildu termiņa beigām.

53 Šajā ziņā ir jānorāda, kā savu secinājumu 65. punktā ir minējis ģenerāladvokāts, ka, paredzot iespēju ilgstoši lūgt Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pagarinājumu uz desmit gadu laikposmiem un šajā kontekstā paredzot divus secīgus termiņus, kuros var tikt lūgts minētais pagarinājums atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 46. un 47. pantam, ar šo regulu ir paredzēts veicināt preču zīmju īpašnieku ekskluzīvo tiesību saglabāšanu, ņemot vērā ar Eiropas Savienības preču zīmēm piešķirtās aizsardzības ekonomisko nozīmi.

54 Šai ziņā ir jānorāda, kā izriet no Komisijas 2011. gada 24. maija paziņojuma Eiropas Parlamentam, Padomei, Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Vienotais tirgus intelektuālā īpašuma tiesībām – Radošuma un inovācijas veicināšana, lai nodrošinātu ekonomikas izaugsmi,

kvalitatīvas darbavietas un augstas kvalitātes produktus un pakalpojumus Eiropā" (COM(2011) 287, galīgā redakcija, 7. lpp.), preču zīmju aizsardzība veicina ieguldījumus preču un pakalpojumu kvalitātē, it īpaši nozarēs, kas ir ļoti atkarīgas no preču zīmes reputācijas un patērētāju uzticības.

55 Vēlmi sasniegt šo mērķi Regulas Nr. 207/2009 ietvaros apstiprina arī, pirmkārt, tas, ka saskaņā ar šīs regulas 47. panta 2. punktu *EUIPO* par reģistrācijas izbeigšanos ir savlaicīgi jāinformē Eiropas Savienības preču zīmes īpašnieks un visas personas, kam ir reģistrētas tiesības attiecībā uz to. Otrkārt, saskaņā ar minētās regulas 81. pantu Eiropas Savienības preču zīmes īpašniekam, kurš, neraugoties uz to, ka ir veikti visi nepieciešamie pasākumi atbilstoši apstākļiem, nav spējis iekļauties *EUIPO* noteiktajā termiņā, var tikt atjaunotas tā tiesības, ja tas iesniedz pieteikumu maksimālā viena gada termiņā, sākot no neievērotā termiņa beigām.

56 Otrkārt, ir jāizvērtē, vai tiesiskās noteiktības apsvērumi, kas ir saistīti ar pieteikuma par Eiropas Savienības preču zīmes daļēju pagarināšanu reģistrācijas *erga omnes* iedarbību, sākot no nākošās dienas pēc tam, kad ir beigusies šīs preču zīmes reģistrācija, liedz iesniegt šajā lietā aplūkotos secīgos pieteikumus par pagarināšanu, kā pārsūdzētā sprieduma 40. un 41. punktā ir nospriedusi Vispārējā tiesa un kā apgalvo *EUIPO*.

57 Šajā ziņā pietiek norādīt, ka šis iebildums balstās uz kļūdainu pieņēmumu, saskaņā ar kuru no Regulas Nr. 207/2009 47. panta 4. un 5. punkta izrietot ne tikai *EUIPO* pienākums reģistrēt pieteikumu par daļēju pagarināšanu pirms papildu termiņa beigām, bet arī tas, ka šāda pieteikuma reģistrēšanas gadījumā *EUIPO* tā vietā, lai izslēgtu no reģistra atsevišķas preču vai pakalpojumu klases, nevar paredzēt tādu informēšanas pasākumu veikšanu, kas ļautu saglabāt gan Eiropas Savienības preču zīmju īpašnieku, gan trešo personu tiesības.

58 No visiem šiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nospriežot, ka Regulas Nr. 207/2009 47. panta 3. punkts, kā arī tiesiskās noteiktības princips liedz papildu termiņā iesniegt pieteikumu par pagarināšanu, kurš attiecas uz noteiktām precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem ir tikusi reģistrēta Eiropas Savienības preču zīme, ja iepriekš minētā noteikuma pirmajā teikumā paredzētajā termiņā ir ticis iesniegts pieteikums par pagarināšanu attiecībā uz citām to preču vai pakalpojumu klasēm, uz kurām attiecas šī pati preču zīme.

59 Līdz ar to ir jāapmierina apelācijas sūdzības pirmais pamats, un, neizvērtējot tās otro pamatu, kas attiecas uz Regulas Nr. 207/2009 48. panta pārkāpumu, jāatceļ pārsūdzētais spriedums.

Par prasību Vispārējā tiesā

60 Atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. panta pirmajai daļai Vispārējās tiesas nolēmuma atcelšanas gadījumā Tiesa pati var taisīt galīgo spriedumu lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija. Tā tas ir šajā gadījumā.

61 Šajā ziņā no šī sprieduma 41.–58. punkta, kā arī pārsūdzētā sprieduma 26.–30. punkta izriet, ka vienīgais pamats, ko *Nissan* ir izvirzījis savas pirmajā instancē celtās prasības pamatojumam un kas būtībā attiecas uz Regulas Nr. 207/2009 47. un 50. panta pārkāpumu, ir pamatots un ka apstrīdētais lēmums līdz ar to ir jāatceļ.

Par tiesāšanās izdevumiem

62 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktam Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem, ja apelācijas sūdzība ir pamatota un Tiesa lietā taisa galīgo spriedumu.

63 Atbilstoši šī paša reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz tā 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.

64 Tā kā *Nissan* ir lūdzis piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā pēdējam minētajam spriedums ir nelabvēlīgs, tam ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus lietā T-572/12, kas radušies gan pirmajā instancē, gan apelācijas tiesvedībā.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

1) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2015. gada 4. marta spriedumu lietā *Nissan Jidosha* **/ITSB (CVTC) (T-572/12, nav publicēts, EU:T:2015:136);**

2) atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (*EUIPO*) Apelācijas pirmās padomes 2012. gada 6. septembra lēmumu (lieta R 2469/2011-1) attiecībā uz pieteikumu par Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes "CVTC" reģistrācijas pagarināšanu;

3) Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*) sedz savus, kā arī atlīdzina *Nissan Jidosha KK* tiesāšanās izdevumus lietā T-572/12, kas radušies gan pirmajā instancē, gan apelācijas tiesvedībā.

[Paraksti]